

Összeférhetlenségi politika, avagy a közvetítői szabályozás egy újabb eleme.

Ami a biztosításközvetítőkre vonatkozó szabályozásokat illeti, mindig van új a nap alatt. A közvetítők felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank egyik legújabb „fegyvere” a – többek között – alkuszokra és egyéb biztosításközvetítőkre vonatkozó összeférhetlenségi és érdekkonfliktus kezelési szabályozás vizsgálata. Két dolog biztos, az egyik, hogy nem lehet sablon megoldásokkal eljutni a megfelelésig, a másik, hogy ezt a felügyelő szerv komolyan ellenőrzi is.

Az összeférhetlenség és az érdekkonfliktusok kezelésére vonatkozó előírások már a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény egyes paragrafusaiiban is megjelentek, azonban az MNB látókörébe elsősorban az Európai Bizottság 2017/2359. számú rendeletének kihirdetését követően került, mely főként a biztosítási alapú befektetési termékek vonatkozásában fogalmaz meg tájékoztatási és üzletviteli követelményeket.

Az új szabályozások hatására is egyre inkább felügyeleti elvárásként is megfogalmazódik az etikus értékesítés, mint a közvetítőkkal szemben támasztott mindenkori elvárás, melynek alapja az ügyfél érdek előtérbe helyezése. A biztosításközvetítő vonatkozásában az értékesítési tevékenységek eredményéhez nem fűződhet olyan érdek, mely eltér az ügyfél érdekétől vagy az értékesítési tevékenységek eredményét az ügyfél kárára képes befolyásolni. Ez utóbbiak olyan érdekkonfliktus helyzeteket teremthetnek, melyek orvoslására a közvetítőknél már jó előre fel kell készülniük.

Ami újdonság, hogy koránt sem elég egy néhány oldalas sablon jellegű szabályzatot készíteni, hanem átfogó belső vizsgálatot szükséges tartani, mely kiterjed az összeférhetlenségi helyzetek feltérképezése, kapcsolódó intézkedések és eljárások meghatározása mellett az értékesítést végző személyekre vonatkozó ösztönzési rendszerek teljes körű áttekintésére is. Mindez komoly átgondolást, elemzést jelent a biztosításközvetítő cégek számára, hiszen szemmel láthatóan egy átfogó összeférhetlenségi politikát kell alkotni ahhoz, hogy a felügyeleti elvárásoknak teljes mértékben megfeleljenek.

Ezzel pedig még mindig nem értünk a munkafolyamat végére, hiszen az összeférhetlenségi politika összeállítását követően folyamatos monitoring, illetve nyilvántartás vezetési kötelezettség terheli az érintetteket. Az biztos, hogy ez a lépés is az ügyfelek érdekeinek védelmét látja el, ugyanakkor az is látszik, hogy a felügyeleti elvárásoknak való megfeleléshez az értékesítési tevékenységet komplexen kell vizsgálni figyelembe véve akár a tulajdonosi kapcsolatot, az eltérő díjazásokat, juttatásokat vagy éppen az esetleges termékkapcsolások folyamatát is.